

Sv. Anežka Česká. Staré proroctví říkalo, že až bude Anežka uznána za svatou, bude Čechům lépe. (L: a co Moravákům?).....	1
Svatá Anežka Česká o Anežčinu kanonizaci usilovala řada českých panovníků, zejména Eliška Přemyslovna a Karel IV. Žádnému z nich se to však nepodařilo.....	1
Sv. Anežka Česká, rehoľníčka Oficiálne však bola uznaná za blahoslavenú až za čias pápeža Pia IX. v roku 1874.	2
Roku 1952 byla v augustiniánském kláštěre ve Španělsku čelist nalezena. Roku 1988 je relikvie převezena do Prahy a uložena v pokladnici svatovítské katedrály. Záhada kolem ostatků sv. Anežky České. Zavládne v zemi mír a blahobyť?	3
R. 1455 litoměřický probošt Jan Papoušek: „Pokojné a šťastné časy v zemi české nastanou, když obyvatelé tělo blažené Anežky najdou.“ Něco málo o ostatcích sv. Anežky Matějka, Pacifik OFM Cap.....	5
8. 10. 2010 v 17.14 Na jaře 2011 přestane platit padesátikorunová bankovka.....	9
V roce 2011 uběhne 800 let od narození Přemyslovny sv. Anežky České.	9

Sv. Anežka Česká. Staré proroctví říkalo, že až bude Anežka uznána za svatou, bude Čechům lépe. (L: a co Moravákům?)

<http://udalosti.signalv.cz/0811/sv-anezka-ceska>

[katka foltýnková \(Katulda\)](#)

13. 11. 2008 0:00

Rubrika: [Nezařazené](#)

Narodila se v Praze jako dcera krále Přemysla Otakara I. Anežka už dávno toužila vstoupit do kláštera, ale pro otcův odpor se to mohlo uskutečnit až po jeho smrti roku 1230.

Příkladem jí v tom byli František a Klára z Assisi, kteří opustili vznešené příbytky svých rodičů. Založila v Praze klášter klarisek.

Svatá Anežka je patronkou nemocných, chudých a trpících. Staré proroctví říkalo, že až bude Anežka uznána za svatou, bude Čechům lépe.

Anežka byla svatořečena pár dní před „sametovou revolucí“, jež odstartovala pád komunismu 17. listopadu roku 1989...

[/seily/](#)

Svatá Anežka Česká o Anežčinu kanonizaci usilovala řada českých panovníků, zejména Eliška Přemyslovna a Karel IV. Žádnému z nich se to však nepodařilo

http://www.cnb.cz/cs/platidla/bankovky/o_bankovkach/anezka.html

"A jí udělil Hospodin za dokonalost chvályhodného obcování takovou milost a sílu, že v životě i při smrti a po smrti zářila tak velikou skvělostí zázraků, že zřejmě byly a jsou denně potvrzené známky její svatosti."

(Z dopisu měšťanstva papeži z roku 1238 o kanonizaci Anežky Přemyslovny, Kronika Zbraslavská, Kniha Druhá.)

Anežka Česká - Přemyslovna se narodila pravděpodobně 20. ledna 1205 (datum jejího narození se v různých pramenech liší, pohybuje se od r. 1205 do r.1211) jako dcera českého krále Přemysla Otakara I. a jeho manželky Konstancie. Na svou dobu byla velmi vzdělaná, vychována byla v doksanském a třebenickém klášteře a po zasnoubení s německým králem Jindřichem také na vídeňském dvoře. Ke sňatku s Jindřichem však z politických důvodů nedošlo. O Anežku se ucházeli i další vznešení nápadníci, mezi nimi i sám císař Bedřich II.

Anežčin bratr, král Václav I., však Anežčiným jménem tuto nabídku k sňatku odmítl. Vyhověl jejímu přání a daroval jí v Praze místo, kde v r. 1234 založila klášter sv. Františka pro ženský řeholní řád klarisek. Traduje se, že prvních pět sester poslala ze svého kláštera sama sv. Klára, se kterou byla Anežka v písemném styku. Sama Anežka vstoupila do kláštera spolu se sedmi pannami z význačných českých rodů a stala se jeho první abatyší. Při klášteře byl založen také špitál, který Anežka spravovala až do roku 1238, kdy se také zřekla úřadu abatyše. Ve špitále i v klášteře však působila Anežka až do své smrti 2. března 1282. V klášteře se zdaleka neuzavřela světu, jak by se mohlo zdát. Po celý svůj život pečovala o chudé a nemocné, včetně lidí malomocných, trpících morem a jinými hroznými chorobami středověku. Její laskavost a milosrdenství žily ve vzpomínkách prostých lidí po staletí.

O zázracích, které vykonala za svého života i po smrti, se zachovala řada legend. Jedna velmi půvabná líčí, jak Anežku požádal o pomoc pro svou nemocnou choť Žofii rytíř Konrád. Na smrt nemocná paní měla jedné noci sen, že z nemoci ji může vyléčit pouze jablko darované rukou Anežky Přemyslovny. Přišel tedy rytíř do kláštera a prosil Anežku, aby přání jeho ženy vyplnila. Anežka samozřejmě souhlasila, protože to však bylo v zimě a jablka z klášterní zahrady již byla všechna rozdána chudým, marně hledala ve spíži jediné jablíčko. Vyšla tedy na zahradu, aby se podívala, zda alespoň jedno jablko nezůstalo zapomenuto na stromě. Hledala však marně. Smutně pohlédla k nebi a tu se jí zdálo, jakoby z malého modrého kousku oblohy mezi šedými mraky vylétl k zemi stříbrný paprsek. Považujíc to za znamení, požehnala Anežka nejbližší strom a hle, stal se zázrak. Nejspodnější větev jabloně se obalila listím a mezi ním uzrála tři krásná jablka. Anežka vroucí motlitbou poděkovala nebi, utrhla jedno jablko a odnesla je rytíři. A jeho nemocnou paní jablko darované Anežkou skutečně uzdravilo.

Není proto divu, že o Anežčinu kanonizaci usilovala řada českých panovníků, zejména Eliška Přemyslovna a Karel IV. Žádnému z nich se to však nepodařilo. Teprve v r. 1874 byl Anežce udělen titul "blahoslavená" a vroucí přání mnoha generací věřících se splnilo až 12. listopadu roku 1989, kdy byla papežem Janem Pavlem II. v Římě prohlášena za svatou.

Sv. Anežka Česká, rehoľníčka Oficiálne však bola uznaná za blahoslavenú až za čias pápeža Pia IX. v roku 1874.

<http://www.knazi.sk/svati/asvaty.php?svid=70>

Sviatok: 2. marec

1211-1282

Výnam mena: čistá, bezúhonná (gr.)

Dcéra českého panovníka Přemysla Otakara I, Anežka, sa narodila v Prahe roku 1211. Keď

mala tri roky, zverili ju na výchovu sicílskej vojvodkyni, sv. Hedvige, ktorá bola v tom čase v kláštore v Trzebnici. Dala jej výborné základy viery. O tri roky neskôr sa Anežka vrátila do Prahy a zverili ju premonštrátkam v Dokšanoch, kde dostala primerané vzdelanie. Podľa vtedajšieho zvyku ju už v mladosti prisľúbili za nevestu Henrichovi VII., synovi Fridricha Barbarossu. Boli v tom rôzne politické a dynastické špekulácie. V roku 1220 ju teda priviedli do Viedne, kde žila neďaleko dvora rakúskeho vojvodu. No zostala verná svojmu presvedčeniu a viere. Po piatich rokoch pozorovania kráľovského dvora zrušila zasnúbenie a vrátila sa do Prahy. Rozhodla sa prežiť svoj život v modlitbe a charitatívnej práci. Napriek tomu, že dostávala rôzne ponuky na sobáš, chcela žiť v panenstve. Situácia bola pre ňu obzvlášť ťažká, keďže o ruku ju žiadal napríklad anglický panovník Henrich III. alebo znova Fridrich Barbarossa pre svojho syna. Anežka vtedy požiadala o ochranu pápeža Gregora IX., ktorý zasiahol do týchto sporov. Vďaka nemu mohla Anežka splniť svoj sľub žiť v čistote.

V tom čase pricestovali do Prahy františkáni. Od nich sa dozvedela od duchovnom živote, ktorý viedla v Assisi sv. Klára. Jej príklad ju očaril. Rozhodla sa nasledovať ju. V rokoch 1232 – 1233 z vlastných prostriedkov zriadila v Prahe nemocnicu sv. Františka a tiež ženský kláštor sv. Františka. Na Turíce – 11. júna 1234 doň aj sama vstúpila a zložila slávnostné sľuby chudoby, čistoty a poslušnosti. Sestry v kláštore žili chudobne, bez akéhokoľvek súkromného majetku, všetko mali spoločné. Anežka sa stala predstavenou a spolu so sv. Klárou sa snažili o schválenie novej rehole, čo aj zanedlho dosiahli.

Anežka aj v kláštore pokračovala v živote plnom lásky k Bohu a blíznym. Nadovšetko si uctievala tajomstvo Eucharistie a Pánovho kríža. Takisto mala v úcte Pannu Máriu, najmä tajomstvo Zvestovania. Vytrvalo sa modlila za českých panovníkov a spolupracovala aj s pápežmi. V posledných rokoch života znášala Anežka s hlbokým pokojom a odovzdane mnohé bolesti, ktoré ju trápili nielen fyzicky, ale najmä duševne. V krajine nastali konflikty, následne na to anarchia, ale aj prírodné katastrofy, ktoré spôsobili biedu a dražobu. Anežka zomrela v chýre svätosti 2. marca 1282 vo svojom kláštore. Na jej príhovor sa stali mnohé zázraky. **Oficiálne však bola uznaná za blahoslavenú až za čias pápeža Pia IX. v roku 1874.** Za svätú ju vyhlásil pápež Ján Pavol II. 12. novembra 1989 vo Vatikánskej bazilike.

Roku 1952 byla v augustiniánském kláštore ve Španělsku čelist nalezena. Roku 1988 je relikvie převezena do Prahy a uložena v pokladnici svatovítské katedrály. Záhada kolem ostatků sv. Anežky České. Zavládne v zemi mír a blahobyt?

10. listopadu 2009 16:58, aktualizováno 17:58

http://www.lidovky.cz/zahada-kolem-ostatku-sv-anezky-ceske-zavladne-v-zemi-mir-a-blahobyt-1dl/-ln_domov.asp?c=A091110_165807_ln_domov_glu

PRAHA - Restaurátoři zřejmě našli v pražském kostele sv. Haštala hrob sv. Anežky České.

"Radarový průzkum potvrdil možný nález předpokládané schránky s ostatky a insigniemi svaté Anežky Přemyslovny," řekl dnes restaurátor Denis Anfilov. Definitivně nález potvrdí až otevření hrobu.

Fotogalerie

Mikuláš Puchner: Svatá Anežka ošetřuje chorého Padesátikorunová bankovka se sv. Anežkou Českou
Kostel sv. Haštala v Praze
Kostel sv. Františka v Praze

"Případné nalezení hrobu Anežky České by bylo velikou událostí nejen pro archeology, ale především pro církev," sdělil dnes mluvčí pražského arcibiskupství Aleš Pištor.

Hrob svaté Anežky České je dlouhodobě považován za ztracený, přesto v povědomí mnohých lidí dlouho byla představa, že Anežčin hrob je ukryt právě u sv. Haštala. Radar podle restaurátorů potvrdil, že pod zemí se nejspíš ukrývá přibližně půl metru dlouhá truhla a dva kovové předměty. Mohlo by se jednat o královskou pečeť a berlu abatyše.

Kostel sv. Haštala v Praze

Kostel sv. Haštala v Praze

Hlavní kněz týnské farnosti v Praze Vladimír Kellner v dnešním rozhovoru pro Radiožurnál ale nadějnou zprávu vyvrátil.

"Pan Denis Anfilov není člověk, který by byl kompetentní k vydávání těchto zpráv za farnost svatého Haštala. Navíc ani v objektu samotného chrámu nepracuje. Pan Anfilov pouze uvěřil dohadům řeholnice z Moravy, která tvrdí, že právě v tomto kostele by ostatky měly být uloženy. Tato zpráva se ho zmocnila tolik, že jí začal vydávat za realitu."

Až se najdou ostatky Anežky, zavládne mír a blahobyť

Přestože je Anežka Přemyslovna historickou osobností, je její příběh opředen mnoha legendami a obestřen tajemstvím a zejména pro český národ má velký symbolický význam. Již od 15. století se například připomíná proroctví, podle něhož "pokojné a šťastné časy v zemi české nastanou, když obyvatelé tělo blahoslavené Anežky najdou".

K obnovení průzkumů v kostele sv. Haštala vedlo restaurátory neobvyklé setkání. V dubnu se při práci v dílně na fáře u sv. Haštala sešli s řádovou sestrou Annou Koláčkovou, františkánkou z kláštera sv. Kříže v Kroměříži.

"Přijela do Prahy s jasným cílem - najít hrob sv. Anežky," vzpomíná Anfilov. Řádovou sestru k pátrání vedly informace pocházející z 20. a 50 let. 20. století, k nimž se nedávno dostala.

Kostel sv. Františka v Praze

Kostel sv. Františka, kde jsou uloženy relikvie sv. Anežky

Svatá Anežka Česká se řadí mezi zemské patrony, má však mezi nimi významné postavení, které je spojené také s jejím svatořečením. Anežku Českou kanonizoval papež Jan Pavel II. za účasti tisíců poutníků z Čech a Moravy 12. listopadu 1989.

Pouhých pět dnů nato se v tehdejší Československu začal hroutit komunistický režim, a katoličtí věřící proto osvobození vlasti s aktem svatořečení neodmyslitelně spojují. Představu, že by Anežka mohla být pochována u sv. Haštala, posiloval i názor, že v něm skládala řeholní slib.

Hrob se ale nenašel ani při rozsáhlém archeologickém průzkumu v kostele sv. Haštala prováděném počátkem 80. let 20. století souběžně s vykopávkami v Anežském klášteře. Práce však tehdy nebyly dokončeny, zkoumání shodou okolností unikly právě presbytář a prostor hlavního oltáře, pod nímž se podle restaurátorů může hrob nacházet. Ostatky mohou být v dutině u oltáře

Řádová sestra, která restaurátory svým nadšením přiměla k pátrání, se opírala o několik zdrojů. Letos v dubnu se dostala k pozůstalosti faráře Františka Spindlera, který zaznamenal v zimě roku 1954 výpověď Anny Tomanové (1907 až 1957).

"Ostatky blahoslavené Anežky České jsou u sv. Haštala v Praze pod oltářními schody. Truhlička asi 50 cm. Je tam královská pečeť a berla abatyše. Všechno už je v bezpečí," uvedla tehdy Tomanová.

Mikuláš Puchner: Svatá Anežka ošetřuje chorého
Mikuláš Puchner: Svatá Anežka ošetřuje chorého, 1482

Ještě před ní na možné uložení ostatků upozornila Terezie Neumannová (1898 až 1962) a její slova zaznamenal kardinál Karel Kašpar v březnu roku 1929.

Radarový průzkum v podlaze u hlavního oltáře koncem října potvrdil dutinu pod opukovou deskou obsahující několik objektů a kovové části.

Restaurátoři jsou přesvědčeni, že jde o schránku s ostatky a insigniemi sv. Anežky.

Pátrání po ostatcích

Ve 30. letech 20. století při přípravě na 650. výročí úmrtí silně ožila úcta k blahorečené Anežce České. V té době začínají do Říma proudit žádosti o její svatořečení. Protože se tehdy vyžadovalo nalezení hrobu a ostatků, které v té době už dávno v místě Anežčina pohřbu nebyly, jednání opět dočasně uvázlo. Vědělo se však, že údajná čelist svaté Anežky byla roku 1576 odvezena do Španělska královnou Marií, vdovou po císaři Maxmiliánovi.

Roku 1952 byla v augustiniánském klášteře ve Španělsku čelist nalezena. Roku 1988 je relikvie převezena do Prahy a uložena v pokladnici svatovítské katedrály. 12. listopadu 1989 je Anežka Česká papežem Janem Pavlem II. svatořečena.

Dnes je část relikvie uložena v křížovnickém kostele sv. Františka v Praze, kde je umístěn v boční kapli v relikviáři ve tvaru kříže Křížovnického řádu. Další část se stala součástí svatovítského pokladu.

zdroj: Arcibiskupství Praha
ČTK
Lidovky.cz

R. 1455 litoměřický probošt Jan Papoušek: „Pokojné a šťastné časy v zemi české nastanou, když obyvatelé tělo blažené Anežky najdou.“ Něco málo o ostatcích sv. Anežky Matějka, Pacifik OFMCap.

http://www.sfr.cz/stranky/poutnik_detail.aspx?id=987

V předchozím článku jsem se zmínil ostatcích sv. Anežky České, které představení Františkánské rodiny v ČR uctívali u křížovníků. Někteří čtenáři si asi budou ale klást otázku, kde se tam ty ostatky vzaly, když přece hrob svaté Anežky dodnes nebyl nalezen!

Shrňme si tedy známá fakta. Anežka po své smrti byla ještě nějaký čas vystavena za mříží v řeholním chóru klarisek Na Františku. Hledal se totiž vhodný prelát, který by ji pohřbil, protože se sestrám nezdálo vhodné, aby tak učinil některý z minoritů. Protože však jak pražský biskup Tobiáš z Bechyně tak i jiní řeholní preláti z nejrůznějších (nejčastěji politických) důvodů nechtěli pohřeb vázat na svou osobu, vymlouvali se, že jsou zaneprázdněni.¹ Klarisky neměly důvod s pohřbem spěchat, protože tělo se nerozkládalo, a vydávalo libou vůni. Ba dokonce, když sestra Jitka z Ležan chtěla několik dní po smrti odříznout nehet z palce a uschovat si jej z úcty na památku, začal palec silně krváčet, takže se ani přiloženým šátkem nedala zastavit a jen díky úpěnlivé modlitbě této sestry krvácení přestalo.² 15. března 1282 generální ministr minoritů Bonagracia Tielci ze sv. Jana v Persicetu, který zde cestou na generální kapitolu ve Štrasburku konal vizitaci provincie.³ Tělo bylo uloženo podle Anežčina přání „v kapli nejsvětější Panny Marie, v níž v době nevyhnutelné potřeby slýchávala mši svatou“.⁴ Jednalo se o většíklenutý prostor mezi oratoří a kněžištěm, který si Anežka patrně dala zbudovat již během svého života.⁵ Hrobka v tomto výklenku je však dnes bohužel prázdná. Kostel totiž byl na samém břehu Vltavy a hrob se tak často při záplavách ocital pod vodou. Proto sestry přemístily ostatky do menší rakve, která se v případě nebezpečí záplav dala snadno přenést.⁶ Jak je zaznamenáno ve zprávě o zázracích sv. Anežky, sestry ji pak skutečně z tohoto důvodu často přenášely.⁷

Za husitských válek byl pak klášter Na Františku značně vydrancován a klarisky po kratším pobytu v klášteře sv. Anny odešly do Týnce. Vrátily se až r. 1439 a zůstaly tam do r. 1555. Ve zpusťošeném klášteře však tělo nebylo už možno nalézt. A to přimělo r. 1455 litoměřického probošta Jana Papouška k výroku: „Pokojně a šťastně časy v zemi české nastanou, když obyvatelé tělo blažené Anežky najdou.“⁸ V roce 1643 pak byl na místě jakýchsi světel, která se objevovala v kapli Panny Marie, nalezen prastarý hrob a v něm zetlelé pozůstatky oděné zbytky řeholního roucha, vydávající silnou vůni. O nález byl uvědomen arcibiskup Harrach a ostatky byly uloženy do bílé truhličky, která byla po zapečetění předána do úschovy kvardiánovi minoritů a později se už o ní nehovořilo. Snad i proto, že v souvislosti s výše uvedenými zprávami se měla nacházet v přenosné rakvičce.⁹

Protože nenabyli jistoty o identitě ostatků, pokračovalo se za přispění císaře Ferdinanda III. v hledání a 16. října byl v téže kapli pod oltářem nalezen hrob se skříňkou, v níž byly nějaké ostatky. Komise sice nenabyla jistoty, že se jedná o Anežčiny ostatky, ale z historického hlediska se jeví, že místo i způsob uložení odpovídá starému popisu latinské Legendy.¹⁰ Také o tomto nález se již dále nehovoří a neví se, kde skončil. V roce 1648 se totiž Švédové stojící již na levém břehu Vltavy chystali dobýt Staré Město a klarisky se v té době musely znovu uchýlit jinam. V roce 1689 byl klášter zpusťošen požárem založeným francouzskými žoldnéři a v roce 1782 byl s konečnou platností zrusen císařem Josefem II. spolu s mnoha ostatními kláštery rozjímavých řádů.¹¹ Je velmi pravděpodobné, že při některém ze spěšných stěhování klarisek došlo k urychlenému ukrytí ostatků na bezpečném místě. Kde, to však dodnes zůstává zahaleno tajemstvím.

Jisté je jen to, že se uchoval alespoň ostatek její spodní čelisti, který je dnes uložený v tresorech chrámu zámku Escorial u Madridu ve Španělsku. Dovezla jej tam po smrti císaře Maxmiliána I. r. 1567 jeho manželka Marie, dcera císaře Karla V. Čelist pak po ní zdědila její dcera Jana, později abatyše klarisek v Madridu, která všechny ostatky svatých a mezi nimi i Anežčinu čelist, odkázala Escorialu.¹²

Během staletí bylo pak mnohokrát provedeno vědecké pátrání po ostatcích. Naposledy byl za tím účelem v devadesátých letech 20. století proveden archeologický průzkum v kostele sv. Havla, který podle dobových svědectví měl být s klášterem Na Františku spojen tajnou podzemní chodbou a dalo se tedy očekávat, že by klarisky v případě náhlého nebezpečí ukryly ostatky právě sem. Nicméně průzkum existenci spojovací chodby nepotvrdil a ostatky v tomto kostele nalezeny nebyly.

Dále pak byly na základě podnětu tří senzitivů a se souhlasem kardinála Františka Tomáška prozkoumány kosti pod starokatolickou rotundou Nalezení sv. Kříže v Praze a 2. dubna 1991 zde byly ve zděném hrobě pod podlahou nalezeny dvě skupiny kostí, z nichž jednu senzitivové označili jako silně vyzařující. Ale umístění nálezu se neshodovalo s předchozími údaji senzitivů a také další zkoumání vyzněla dosti skepticky a hypotézu nepotvrdila.¹³ Nicméně v té době již byl v katedrále sv. Víta jeden zaručený ostatek z Escorialu. Historie jeho pouti do Prahy je dosti zajímavá a stojí za to si ji zde popsat. To, že v Escorialu se nachází ostatek dolní čelisti Anežky Přemyslovny, se vědělo již dávno a píše o tom také Fr. Ekert ve své knize *Církev vítězná*.¹⁴ Potíž však byla v tom, že v roce 1936 propukla ve Španělsku občanská válka, při níž došlo k velkému pronásledování církve a vraždění kněží a řeholníků i běžných katolíků a také k drancování klášterů a jejich inventářů.¹⁵ Naše vlast měla však velké štěstí v osobě českého františkána Šimona Jar. Zusky¹⁶. Ten se totiž po únorových událostech jako kaplan u Panny Marie Sněžné v Praze připojil r. 1948 k demonstraci vysokoškoláků, kterým se věnoval, a brzy nato dostal důvěrnou informaci, že je na seznamu lidí určených k zatčení. Proto ještě téhož dne po splnění svých povinností varhaníka na svatebním obřadu zmizel těsně před tím, než pro něj přišli, a 1.4.1948 přešel hranice do Německa. V roce 1950 se odtud dostal do španělské Valencie, kde ve františkánském kolegiu *La Concepción* žije dodnes. V roce 1952 se tento františkán setkal v Římě s náboženskými špičkami české emigrace historiků, mezi nimiž byl P. Tomáš Špidlík (dnes kardinál) a Jar. Polc a Jar. Škarvada (později biskup). Při diskusi padla řeč na Ekertův údaj, že v Escorialu by se měl nacházet historicky ověřený ostatek. A P. Šimon Zuska ihned zareagoval: „A od čeho jsem ve Španělsku. Já se toho tedy ujmu. Když už jsem tam, pokusím se ostatek najít.“

Vyžádal si tedy audienci u ministra školství, pod něhož Escorial patřil, a požádal ho o souhlas s hledáním ostatku a se vstupem do prostor tresoru. Ministr byl zrovna na dovolené s Frankem, a tak mu dovolení udělila jeho zástupkyně. Celá záležitost ale byla dosti komplikovaná, protože při občanské válce se z Escorialu ztratil inventář ostatků svatých. A když tedy P. Zuska přijel do Escorialu a požádal převora augustiniánského kláštera o možnost hledat ostatek, ten ani nechtěl vidět potvrzení a hned ho tam zavedl. Ukázal mu řadu skříní, ve kterých je přes 7.000 ostatků, a řadu dalších skříní, kde jsou k nim tzv. „autentiky“ neboli doklady o pravosti ostatků. Představený ale hned lakonicky poznamenal: „Velkou naději vám nedávám. Bez toho ztraceného inventáře je to jako hledat jehlu v kupce sena.“ Také P. Zuska cítil, že je to úkol nad jeho síly, ale vzdát se nechtěl. A tak seděl celou hodinu jen tak na židli, hleděl před sebe, modlil se a takřka zoufale přemýšlel, od které skříně by asi měl začít. Pak se ale stalo něco, s čím nepočítal. Vrzly dveře a v nich se objevil převor, na němž bylo znát rozrušení. Celý se chvěl a pronesl větu: „Věříte v Boží Prozřetelnost?“ P. Zuska se jen pousmál a odpověděl: „Vždycky jsem v ni věřil.“ Převor mu tedy odpověděl: „Představte si, že právě dnes nám poštou přišla ta kniha inventáře, kterou tu už 16 let postrádáme, s průvodním dopisem, ve kterém je psáno: »Našel jsem tuto knihu a vidím, že patří do vašeho kláštera, a tak vám ji vracím...«“¹⁷ Radost obou byla nelíčená a mimořádná. Ihned tedy ve španělsky psané knize nalistovali písmeno „I“, tj. Inéz, což je španělsky Anežka, a pod ním našli příslušný záznam. Ostatek byl přesně tam, kde měl být, a jeho nalezení trvalo sotva minutu! Tím P. Zuska považoval svůj úkol za splněný a předal informaci o ostatku našim historikům v Římě. Ti sice ještě nějakou dobu váhali, zda se snad nemůže jednat o nějakou španělskou světicí, neboť jméno bylo přece psáno španělsky. Brzy se však i tuto pochybnost podařilo přesvědčivě historicky vyvrátit.

Dvacet let se pak nic nedělo. Koncem osmdesátých let však již začalo být jasné, že ke svatořečení dojde brzy, a tak kardinál František Tomášek dne 6. července 1987 písemně požádal španělského krále Juana Carlose I., zda by mohl v souvislosti s očekávaným svatořečením darovat část ostatku nebo celý z majetku královského kláštera v Escorialu pro

katedrálu sv. Víta v Praze.¹⁸ V žádosti mj. uvedl, že není znám jiný ostatek svěťice než dolní čelist uchovávaná v Escorialu, což v té době ještě byla pravda. Pak už vše šlo velmi rychle. Dne 21. září 1987 generální sekretář J. V. krále Sabino Fernandez Campo z pověření krále odpověděl z královského paláce Zarzuela v Madridu, že podle svědectví královského archivu byla **v roce 1982 již předána část relikvie (jediný zachovaný zub) Otcí Josefu Novotnému, provinciálovi křižovníků pro Rakousko a Německo** a že v současnosti neexistuje žádná překážka pro darování další části ostatku. Dne 20. října 1987 pak španělský velvyslanec v Praze Carlos de La Figuera doručil výše uvedený dopis od generálního sekretáře J. V. krále, který přišel diplomatickou poštou.

Dne 8. března 1988 se kardinál Tomášek následně obrátil na převora královského augustiniánského kláštera v Escorialu P. Gonzala Díaze a s odvoláním na králův souhlas jej požádal, aby mu diplomatickou poštou zaslal část tamějšího ostatku a příslušný doklad o jeho autentičnosti. Je zde výslovně zdůrazněno, že neexistuje momentálně jiný způsob jak ostatky do Československa dopravit. Žádost byla opět odeslána diplomatickou poštou prostřednictvím španělského velvyslance v Praze Carlose de La Figueru. Dne 4. května 1988 pak převor augustiniánského kláštera v Escorialu P. Gonzalez Díaz O.S.A po získání písemného souhlasu úřadu pro národní dědictví při ministerstvu zahraničních věcí ve Španělsku předal ostatek **kloubního výstupku dolní čelisti** zaměstnanci tohoto úřadu Ignaciovi Matellanesovi, který se postaral o doručení ostatku diplomatickou poštou. Z téhož data je i „autentica“ o pravosti ostatku. Pro relikvii doručenou takto do Prahy byl pak zhotoven stříbrný relikviář se zlatým zdobením, který je nyní uchováván v depozitu katedrály sv. Víta, Vojtěcha a Václava v Praze. **Zhruba v téže době se do Prahy dostala také zbývající část ostatku, totiž zub z dotyčné čelisti.** Podle svědectví pamětníka pana Sommera, který žije ve Vídni, došlo v roce 1994 k převezení relikviáře z křižovnického kostela sv. Karla Boromejského ve Vídni do tehdy čerstvě restituovaného křižovnického kostela sv. Františka v Praze, kde je umístěn v boční kapli **v relikviáři ve tvaru znaku křižovnického řádu.** Tak se tedy obě části ostatku ocitly opět blízko sebe. Tím však celý příběh ještě nekončí.

V **listopadu 2003,** tedy právě kolem svátku sv. Anežky České, jeden pozorný návštěvník Uměleckého muzea ve Vídni postřehl, že ve skleněné monstranci z 18. století je **drobný ostatek, pod kterým je latinsky napsáno „Anežka Česká“.** Šok to byl jistě veliký, nicméně muzeum projevilo velké pochopení a rozhodlo se darovat příslušný relikviář kostelu sv. Karla Boromejského náhradou za ten, který byl převezen do Prahy. Celé záležitosti se pak ujal „Spolek přátel kostela sv. Karla“, který nyní vyjednává o detailech předání relikviáře. Bohužel do uzávěrky Poutníka se nepodařilo zjistit, o jaký ostatek se přesně jedná, a také jeho publikovatelná fotografie bude k dispozici až někdy později.¹⁹ **Doufejme, že některý příští listopad se dočkáme třeba i nalezení Anežčina hrobu a pak se snad i do Čech víra navrátí!**

[1] J. K. VYSKOČIL, *Legenda blahoslavené Anežky a čtyři listy svaté Kláry*, Universum Praha 1932, str. 123.

2 J. K. VYSKOČIL, *Legenda*, str. 134.

3 Srov. *Archivum Franciscanum Historicum* (= AFH) 3, str. 367-376.

4 Srov. J. K. VYSKOČIL, *Legenda*, str. 123.

5 Srov. H. SOUKUPOVÁ, *Pohřby Přemyslovců v klášteře bl. Anežky v Praze na Františku*, Časopis Národního muzea v Praze 154 (1985), řada historická, str. 14-39, zde str. 23-31.

6 Srov. J. K. VYSKOČIL, *Legenda*, str. 131.

7 Srov. např. J. POLC, *Svěťice Anežka Přemyslovna*, Česká katolická charita 1988, str. 136.

8 Srov. B. BALBÍN, *Hagiographus seu Bohemia Sancta* (Miscellanea historica Regni Bohemiae, Decadis I liber V.), Praha 1682, str. 65.

9 J. POLC, *Svěťice*, str. 160-161.

10 Tento názor zastává např. pražský arcibiskup kardinál Beran: J. BERAN, *Blahoslavená Anežka Česká*, Křesťanská akademie Řím 1974, str. 183, 207, 210.

11 J. POLC, *Světice*, str. 161.

12 Srov. J. POLC, *Anežka tělem nenalezená*, in: *Se znamením kříže*, Křesťanská akademie Řím 1967, str. 113-115.

13 Srov. zápis ze schůzky 12 odborných svědků ze dne 2.4.1991 uložený v listinné pozůstalosti kardinála Fr. Tomáška.

14 F. EKERT, *Církev vítězná : Životy Svatých a Světic Božích*, Dědictví sv. Jana Nepomuckého Praha 1892, I. sv. str. 354.

15 Viz i beatifikace ze dne 11. března 2001, při které bylo blahořečeno 233 mučedníků náboženského pronásledování ve Španělsku (1936-39).

16 P. Šimon Jaroslav Zuska OFM, se narodil 30.12.1918 v Uherském Hradišti, na kněze byl vysvěcen 4.7.1943.

17 Tato skutečnost je dosvědčena svědectvím samotného P. Šimona Zusky.

18 Toto datum, stejně jako všechna následující, týkající se žádosti o ostatek a jeho převezení, jsou zdokumentována zachovalou korespondencí, kterou jsem měl možnost prostudovat v archivu korespondence kard. Tomáška.

¹⁹ Rád bych na tomto místě poděkoval řádu křížovníků za výbornou spolupráci při získávání podkladů pro tento článek. Zvláštní dík patří velmistrovovi J.M. Jiřímu Kopejskovi O.Cr. a rektorovi kříž. kostela sv. Karla ve Vídni P. Milanu Kučerovi O.Cr. *Pacifik Matějka OFM Cap.*

8. 10. 2010 v 17.14 Na jaře 2011 přestane platit padesátikorunová bankovka

<http://www.rozhlas.cz/zpravy/domaciekonomika/zprava/794543>

Přpravky na mince České národní banky

Autor: [Tomáš Adamec](#)

Růžová padesátikoruna s portrétem Anežky České bude platit jen do konce března příštího roku. V peněžním oběhu ji plně nahradí už používaná mince, které mají v porovnání s bankovkami mnohem vyšší životnost a snižují tak náklady centrální banky na emisi peněz. Neplatné padesátikoruny bude možné do konce března 2012 vyměňovat v komerčních bankách a České národní bance. Do konce března 2017 potom už pouze v pobočkách centrální banky.

Audio

Jiří Skalický mluvil o osudu padesátikorunové bankovky v Odpoledním Radiožurnálu

[DOWNLOAD \(STÁHNOUT\)](#)

Bankovka s Anežkou Českou je v oběhu od roku 1994

V roce 2011 uběhne 800 let od narození Přemyslovny sv. Anežky České.

<http://www.bezva.info/view.php?navezclanku=oslava-vyroci-sv-anezky-premyslovny&cislocclanku=2010090034>